

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Append. Regula conversationis externæ cum benevolentia erga
proximu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

APPENDIX.

Regula conversationis externa cum benevolentia erga proximum.

Enchiridij Parvulorum. Lib. 2.

Qui negotia sibi commissa relinquit, & sollicitudinem de rebus ad se suumque officium non pertinentibus abijcit, qui que inepre avidus non est ut aliorum secreta cognoscat, grandi pacis internæ beneficio fruatur.

Pij multum exhorrent detractionis vitium:

Ita ut de alterius imperfectionibus tacere semper malint, quam aliqua dicere.

Quod si necesse interdum fuerit ut talia vel loquantur vel audiant, summoperè vigilant ne aut per verborum excessum, aut per intentionem affectionemque minus sinceram corda sua maculent. Rem Deo gratam facit, qui detraherentis sermonem prudenter amputat, & ad meliora transferre satagit.

DOCUMENTVM X.

Benevolentia & affabilitas erga alios.

Benignum, * benevolum, & affabilem omnibus te præbe: de aliorum bonis sicut de proprijs gaude, & pro aliorum malis ingemisce; omnes sincera charitate diligens, neminem, quantumvis etiam tibi molestum, odio habens, de nullius salute desperans, & imperfectis quibusque piam compassionem magis quam turbulentam indignationem impendens.

* Hec citat Iudocus Lorichius s. Theologiae Doctor de Cura corporis. cap. 5.

1. Conversatio externa debet esse affabilis, modesta, serena.
2. Nullum despiciere oportet tanquam inemendabilem.
3. Anima in hominibus respicienda, non species corporis aut fortuna.
4. Aliorum bonis congaudendum, malis vero condolendum.
5. Opera misericordie spiritualia frequentanda, & si poterit, etiam corporalia.
6. Amaris omnia erga alios & asperitas vitanda & reprimenda.
7. Corruptio fraterna exercenda, humiliter, innocenter, dulciter, fortiter, discretè, tum in proceros, tum in infirmos.
7. Singularitatis nota in communi & exteriori vita & conversatione maxime vitanda.

Omnino convenit ut servus Dei affabilem alijs se præbeat, & in vultu modestam castamque serenitatem potius, quam nimis tristem vel austeram gravitatem, prætereundè consuecat. Debet (quantum in se est) amicè cum omnibus conversari, nemini onerosus esse, neminem conturbare, verborum infinceram atque à dilectione alienam mordacitatem vitare, promptè quoslibet juvare, cupidè omnium necessitatibus subvenire, libenter non solum his à quibus diligitur, sed potissimum his à quibus infestatur aut læditur, benefacere; cor amaritudine aut felle infectum adversus aliquem non gerere, nulli signa charitatis negare, nulli malè vellet, nulli invidere.

Nullum quantumvis iniquè violentem,

Benevolentia conversatio nis octo Monita.

1. Sic serena & amica affabilitas.

2. Nullum judicem.

Enchiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 1.

inemen-
dabilem,
manime
h. & ipse
olim pec-
cator
fuit

ventem, despiciere; de nullius pec-
catoris vera conversione ac pœni-
tentia desperare: nam & ipse ali-
quando fortè à Deo averlus, in
iniquitatibus aut vanitatibus vi-
xit. Cogitet quàm clementer à
misericordi Domino tunc serva-
tus, atque ad meliora tandem re-
vocatus fuerit. Si Deo manum
porrigente evasit pericula, confidat,
& alios eodem adjuvante e-
vasuros. Transijt ipse à pravitate
ad justitiam: sed non putet alijs
viam salutis præclusam, aut pon-
tem misericordiæ dejectum esse.
Possunt alij transire quàm transijt:
possunt proficere, possunt etiam
ad perfectionem pervenire. Ergò
(sicut dictum est) de nullius ve-
ra conversione desperet: omnes
Christianos tanquam fratres ad
ad eandem secum hereditatem
cælestem vocatos cum gaudio as-
piciat & diligat.

3.
Anima
internam
pulchritu-
dinem &
pretium
ac salutē,
non exte-
riora cor-
poris aut
fortuna
bona ad-
spiciat.
Genes. 2

In hominibus non visibilis
corporis vilitatem, sed invisibilis
animæ (quæ ad imaginem Dei
creata est, quia rationalis est) præ-
cellentem nobilitatem pulchritu-
dinemque attendat. Tanta est
animæ humanæ dignitas, ut pro-
pter eam Rex regum, Dominus
dominantium, Unigenitus Dei
Patris, incarnari, pati, proprium-
que Sanguinem fundere, ac mori
voluerit. Itam animarum indi-
cibilem generositatem atque ve-
nustatem passim negligentis de-
decorari, peccatisque derurpari,
vehementer doleat; malè viven-
tes & excæcatos, pereuntesque

tam Christianos rectæ fidei, quàm
hæreticos, schismaticos, ac gen-
tiles, intima commiseratione
prosequatur: omnium salutem
vera charitate exoptet, de cujus-
libet profectu & consolatione
gaudeat.

Bona quæ in se non habet, in
alijs Dei electis se habere lætetur,
& pro eis divinæ liberalitati gra-
tias agat: nam cum omnes electi
sint unum corpus mylticum, præ-
stantia & gloria unius membri
cedit in honorem alterius. Alio-
rum item miseras & calamitates
suas reputet: erga pauperes, in-
firmos, tentatos, & afflictos pijs-
sima viscera gerat.

Sanctam hospitalitatem amet:
Opera misericordiæ, quæ facere
potest, hilariter faciat: si nequit
ea corporaliter impendere, im-
pendat spiritualiter.

Imperfectiones tam animorum
quàm corporum in alijs æquani-
miter toleret: omnemque inde-
centē asperitatem seu amarulen-
tiam animi sui, patienti benigni-
tate & sancto dilectionis dulcore
mitigare, vel etiam excludere ni-
tatur, tanquam & ipse habens in
se multa quæ ab alijs tolerari de-
beant. Quòd si penitus excludere
vel mitigare indignationis a-
maritudinisque internæ stimulo-
necdum potest, saltem consen-
sum eis deneget: ita ut quamvis
in inferioribus animæ viribus
graves impatientiæ motus sen-
tiant, superiorem tamen mentis ra-
tionem imperturbatam servare
conentur.

conetur. Suspiret ad Deum, & eius auxilium imploret. * Meminerit verò se ipsi Domino non placere, si aliquem hominem odit: cum filij Dei à filijs diaboli in eo singulariter distincti sint, quòd illi charitatem habeant, isti non habeant.

Igitur peccantibus compatia-
tur, peccatis non faveat. Por-
tet, & etiam in corde suo sibi

preferat, quos corripit: & cor-
ripiat seu castiget, quos portat.

2 Non hominem, sed hominis
vitia persequatur; & illa alibi
facile non recitet, ubi nec ejus
qui offendit, nec aliorum qui au-
diunt emendationem seu utilita-
tem ex hujusmodi recitatione se-
cuturam sperat. ; Hominem ip-
sum, cujus imperfectiones ac
negligentias persequitur, sincero
cordis affectu diligit, & ei vultus
serenitatem, verborumq; & ope-
rum solatia (quoties res exigit)

exhibeat. + Dei Religionisque
injuriam, ac animarum damnum
non dissimulet: nec propter hu-
manam amicitiam omittat con-
venienter & opportunè cum cha-
ritate reprehendere ea, quæ à se
reprehendenda esse cognoverit.

Iustitiæ zelo ferveat; non ta-
men feratur precipiti sive inordi-
nato animi impetu: sed iram ejus
semper & consilij gravitas &
mansuetudinis gratia condiat.
Imperfecti & vitij adhuc obno-
xij in Ecclesia Dei, infirma at-
que ulcerosa sunt membra mysti-

ci corporis Christi. His non fu-
riosa pugnorum contusio, sed
(quantum res patitur) lenis ta-
ctus, id est, lenis admonitio pri-
mò adhiberi debet: & quòd si
ipsa lenitate non sanantur ulcera,
deinceps adhibenda est durior
correptio, tanquam sectio neces-
saria; ita tamen, ut semper veræ
charitatis affectus seruetur erga
eum qui castigatur.

Qui in congregatione aliqua
vivit, ubi honesta & sancta lex
atque institutio communis est,
pacificè eandem institutionem in
communibus actionibus & exer-
citijs sequatur, notam vitiosæ
singularitatis ubique vitans. Bo-
na quæ non nisi cum perturbatio-
ne aliorum publicè faceret, si
absque offensione Dei, & absque
læsione propriæ conscientiæ o-
mittere potest, prudenter (sicut
viderit esse necessarium) omit-
tat. Nihil attentè inolicum,
quod humanam fragilitatem ex-
cedere videatur: nisi Deus id sibi
placere certa revelatione declara-
verit, viresque, quibus illud
commodè perfici queat, præsti-
terit.

DOCUMENTVM XI.

*Mundi & vanitatum con-
temptus.*

MVNDI vanitates, carnis-
que voluptates vilissimas
sperne; immortalis animæ tuæ
M m m sponso

* Amor
erga pro-
ximos
est cha-
riter
filiorū
Dei, ut
odium,
filiorū
diaboli.
1. Ioan.
cap. 3.
& 4.
7.

Observe
correptio-
ni frater
ma mo-
dos.
2. Humi-
liter.
2. Inno-
center.

3. Conso-
labiliter
& aman-
ter.

4. Feri-
ter, in
causa sa-
lutis.

5. Mode-
ratè erga
imbecil-
les.

Enchiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 1.

6. Durior,
erga
proter-
vos.

8. Fugien-
da omnis
conspicua
singula-
ritas &
indiscr-
eta fer-
vus.